Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 29. oktobra 2015*

„Pritožba — Arbitražna klavzula — Sedmi okvirni program za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007–2013) — Pogodbe o finančni pomoči Evropske unije, dodeljeni projektoma Perform in Oasis — Nepravilnosti, ugotovljene v okviru revizij drugih projektov — Odločitev Komisije, da začasno ustavi vračila zneskov, ki jih je vnaprej plačala upravičenka — Upravičeni stroški — Izkrivljanje podatkov iz spisa“

V zadevi C-78/14 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 13. februarja 2014,

Evropska komisija, ki jo zastopajo D. Triantafyllou, B. Conte in R. Lyal, agenti, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

pritožnica,

druga stranka v postopku:

ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias, s sedežem v Atenah (Grčija), ki jo zastopata V. Christianos in S. Paliou, odvetnika,

tožeča stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, podpredsednik Sodišča, v funkciji predsednika prvega senata, F. Biltgen, A. Borg Barthet, sodnika, M. Berger (poročevalka), sodnica, in S. Rodin, sodnik,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 11. decembra 2014,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 5. marca 2015

izreka naslednjo

* Jezik postopka: grščina.

Sodbo

1 Evropska komisija s pritožbo Sodišču predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 12. decembra 2013 v zadevi ANKO/Komisija (T-117/12, EU:T:2013:643, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero ji je to sodišče naložilo, da mora družbi ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (v nadaljevanju: ANKO) izplačati zneske, katerih plačilo je bilo začasno ustavljeno na podlagi točke II.5(3)(d) splošnih pogojev, navedenih v prilogi II k sporazumu o dodelitvi sredstev za projekta Oasis in Perform (v nadaljevanju: splošni pogoji), z zamudnimi obrestmi.

Pravni okvir

2 Komisija Evropskih skupnosti je 19. decembra 2007 in 21. januarja 2008 – v skladu z Uredbo (ES) št. 1906/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o določitvi pravil za udeležbo podjetij, raziskovalnih središč in univerz pri ukrepih v okviru Sedmega okvirnega programa in razširjanju rezultatov raziskav (2007–2013) (UL L 391, str. 1), v okviru, opredeljenem s Sklepom št. 1982/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o Sedmem okvirnem programu Evropske skupnosti za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007–2013) (UL L 412, str. 1), ter zlasti s posebnim programom „Sodelovanje“ – v imenu Skupnosti z družbama Siemens SA in FIMI Srl kot koordinatorkama dveh ločenih konzorcijev, v katera je spadala družba ANKO, sklenila sporazuma o dodelitvi sredstev št. 215754 in 215952.

3 Predmet teh sporazumov je bilo financiranje projekta, naslovljenega „Odprta arhitektura za dostopne storitve, integracijo in standardizacijo“ (projekt Oasis), in projekta, naslovljenega „Kompleksen večparametrski sistem za učinkovito in stalno ocenjevanje in spremljanje motorične sposobnosti pri Parkinsonovi bolezni in drugih nevrodegenerativnih boleznih“ (projekt Perform).

4 Na podlagi točke II.5(3)(d) splošnih pogojev lahko Komisija po prejemu poročil, določenih v točki II.4 teh pogojev, kadar koli začasno ustavi izplačila za celotni znesek, namenjen zadevnemu upravičencu, ali del tega zneska:

— če se opravljena dela ne skladajo z določbami sporazuma o dodelitvi sredstev;

— če mora upravičenec državi, katere državljan je, vrniti znesek, ki ga je neupravičeno prejel iz naslova državne pomoči;

— če so kršene določbe sporazuma o dodelitvi sredstev ali obstaja sum na kršitev teh določb oziroma se predpostavlja njihova kršitev, zlasti po nadzoru in revizijah, določenih v točkah II.22 in II.23 splošnih pogojev;

— če obstaja sum na nepravilnost pri izvrševanju zadevnega sporazuma o dodelitvi sredstev, ki jo je storil eden ali več upravičencev, in

— če obstaja sum na nepravilnost ali je ugotovljena nepravilnost pri izvrševanju drugega sporazuma o dodelitvi sredstev, ki se financira iz splošnega proračuna Evropske unije ali iz proračunov, ki jih ta upravlja, ki jo je storil eden ali več upravičencev. V takem primeru se plačila začasno ustavijo, če je nepravilnost resna in sistematična ter bi lahko vplivala na izvrševanje zadevnega sporazuma o dodelitvi sredstev.

5 V skladu s točko II.14(1), prvi pododstavek, točki (a) in (d), splošnih pogojev, ki se nanaša na upravičene stroške projekta, morajo ti biti, prvič, dejanski in, drugič, določeni v skladu z običajnimi računovodskimi načeli ter praksami računovodenja in upravljanja upravičenca. Pri računovodskih

postopkih, ki se uporabijo za knjiženje stroškov in prejemkov, je treba spoštovati računovodska pravila države sedeža izvajalca ter omogočiti uskladitev stroškov in prejemkov, prijavljenih iz naslova projekta, s finančnimi izkazi in ustreznimi dokazili.

6 Upravičenci lahko v skladu s točko II.14(1), drugi pododstavek, splošnih pogojev ne glede na določbe točke (a) prvega pododstavka tega odstavka izberejo, da bodo prijavili povprečne stroške osebja, če so izpolnjeni ti kumulativni pogoji:

— metoda izračuna povprečnih stroškov osebja je metoda, ki jo je upravičenec prijavil kot svojo običajno metodo stroškovnega računovodstva; zato se uporablja enotno za vse udeležbe upravičenca iz okvirnih programov;

— metoda izračuna temelji na dejanskih stroških osebja upravičenca, ki so knjiženi na zakonsko predpisanih kontih brez ocenjenih ali načrtovanih stroškov;

— metoda izračuna iz povprečnih postavk stroškov osebja izključuje vse neupravičene stroške, kakor so opredeljeni v odstavku 3 navedene točke, ter vse stroške iz drugih kategorij stroškov, da bi se izognilo dvojnemu financiranju istih stroškov, in

— število produktivnih ur, ki se uporabi za izračun povprečnih urnih postavk, ustreza običajnim praksam upravljanja upravičenca, če te v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo, kolektivnimi delovnimi pogodbami in pogodbami odražajo dejanske delovne norme upravičenca in če temeljijo na preverljivih podatkih.

7 Točka II.15(1) splošnih pogojev neposredne stroške opredeljuje kot tiste, ki ustrezajo vsem stroškom, ki jih je mogoče pripisati neposredno projektu in ki jih v skladu z računovodskimi načeli in svojimi običajnimi notranjimi pravili kot take opredeli upravičenec. Pri stroških osebja je mogoče obračunati le stroške ur, ki so jih na projektu dejansko opravile osebe, ki so neposredno opravljale dela, pri čemer mora te osebe zaposliti neposredno upravičenec in morajo delo opravljati le pod njegovim tehničnim nadzorom in odgovornostjo ter prejemati plačilo v skladu z njegovo običajno prakso.

Dejansko stanje

8 Družba ANKO je družba grškega prava, katere dejavnost je trženje in proizvodnja kovinskih izdelkov ter elektronskih in telekomunikacijskih izdelkov, naprav in aparatov. Od leta 2006 je sodelovala pri več projektih, za katere je sredstva dodelila Unija.

9 Komisija je družbo ANKO z dopisom z dne 1. avgusta 2011 obvestila, da namerava opraviti finančno revizijo, ki se bo med drugim nanašala na projekta Perform in Oasis.

10 Ker je Komisija v bistvu menila, da obstajajo utemeljeni razlogi za sum na morebitno kršitev sporazumov o dodelitvi sredstev v zvezi z navedenima projektoma in zlasti točke II.5(3)(d) splošnih pogojev zaradi obstoja nepravilnosti, ki jih je storila družba ANKO, je kot preventivni ukrep z dopisoma z dne 9. avgusta 2011 tej družbi začasno ustavila izplačila, določena s tema sporazumoma.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

11 Družba ANKO je s tožbo, vloženo na podlagi člena 272 PDEU in arbitražnih klavzul iz zadevnih sporazumov, Splošnemu sodišču predlagala, naj:

— ugotovi, da je Komisija z začasno ustavitvijo izplačil iz naslova projektov Perform in Oasis kršila pogodbene obveznosti;

— Komisiji „naloži“, naj ji plača 637.117,17 EUR za projekt Perform skupaj z obrestmi, določenimi v točki II.5(5) splošnih pogojev, in to od vročitve te tožbe;

— Komisiji „naloži“, naj ugotovi, da družbi ANKO tej instituciji ni treba vrniti zneska 56.390 EUR, ki ji je bil izplačan za projekt Oasis, in

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

12 Družba ANKO je v podporo tožbi med drugim navajala, da so bili z navedeno začasno ustavitvijo kršeni sporazuma o dodelitvi sredstev za projekta Perform in Oasis ter načelo dobre vere in da zanjo ni bilo pravne podlage.

13 Splošno sodišče je v točki 79 izpodbijane sodbe ugodilo tožbenemu razlogu družbe ANKO, navedenemu v podporo njenemu prvemu tožbenemu predlogu, v skladu s katerim naj bi Komisija izplačila za projekta Perform in Oasis ustavila brez pravne podlage in v nasprotju s sporazumoma o dodelitvi sredstev za ta projekta.

14 Splošno sodišče je v točki 93 izpodbijane sodbe prav tako ugodilo drugemu tožbenemu predlogu v delu, v katerem se je predlagalo, naj se Komisiji naloži izplačilo zneskov, ki so bili začasno ustavljeni iz naslova projekta Perform, ne da bi to izplačilo prejudiciralo upravičenost stroškov, ki jih je prijavila družba ANKO.

15 Tretji tožbeni predlog pa je Splošno sodišče v točki 98 izpodbijane sodbe zavrnilo.

Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

16 Komisija s pritožbo Sodišču predlaga, naj se izpodbijana sodba razveljavi in plačilo stroškov naloži družbi ANKO. Družba ANKO predlaga, naj se pritožba zavrne in plačilo stroškov naloži Komisiji.

17 Komisija je 17. februarja 2014 v sodnem tajništvu Sodišča vložila predlog za odlog izvršitve izpodbijane sodbe do razglasitve sodbe o pritožbi. Komisija je z dopisom, vloženim 18. februarja 2014 v sodnem tajništvu Sodišča, prav tako predlagala, naj se, še preden nasprotna stranka v postopku predstavi stališča, temu predlogu začasno ugodi do izdaje sklepa, s katerim se konča postopek za izdajo začasne odredbe.

18 Podpredsednik Sodišča je s sklepoma Komisija/ANKO (C-78/14 P-R, EU:C:2014:93) in Komisija/ANKO (C-78/14 P-R, EU:C:2014:239) sklenil, da se, še preden je nasprotna stranka v postopku predstavila svoja stališča, izvršitev izpodbijane sodbe odloži do izreka sklepa, s katerim bo končan postopek za izdajo začasne odredbe, in da se izvršitev navedene sodbe odloži do izreka sodbe v pritožbenem postopku v obravnavani zadevi.

Pritožba

19 Komisija navaja en sam pritožbeni razlog, ki se nanaša na to, da je Splošno sodišče napačno razlagalo splošne pogoje. Ta pritožbeni razlog je razdeljen na pet delov.

20 Prvič, Komisija Splošnemu sodišču očita napačno presojo resnosti in sistematičnosti nepravilnosti kot razloga za ustavitev. Drugič, navaja napačno presojo možnosti ali tveganja ponovitve nepravilnosti. Tretjič, Komisija navaja, da je Splošno sodišče sprejelo napačne sklepe na podlagi *ad hoc* popravkov, ki jih je predložila družba ANKO. Četrtič, Komisija Splošnemu sodišču očita napačno razlago

možnosti uporabe povprečnih stroškov in napačno uporabo te možnosti v primeru fiktivnih stroškov, kar je privedlo do izkrivljanja dokazov. Nazadnje, petič, navaja pomešanje pogojev za prekinitev, ki so vezani na sum, in pogojev za upravičenost, pri katerih gre za gotovost.

Uvodne ugotovitve

21 Opozoriti je treba, da je pritožba v skladu s členom 256 PDEU in členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije omejena na pravna vprašanja in mora temeljiti na nepristojnosti Splošnega sodišča, na kršitvi postopka pred tem sodiščem, ki škoduje interesom pritožnika, ali na kršitvi prava Unije, ki jo je zagrešilo Splošno sodišče (sodba Commune de Millau in SEMEA/Komisija, C-531/12 P, EU:C:2014:2008, točka 55).

22 Zato je le Splošno sodišče pristojno za ugotavljanje dejanskega stanja – razen če bi vsebinska nepravilnost njegovih ugotovitev izhajala iz listin v spisu, ki so mu bile predložene – in presojo predloženih dokazov. Ugotovitev teh dejstev in presoja teh dokazov torej nista, razen ob njihovem izkrivljanju, pravno vprašanje, ki bi bilo kot tako predmet nadzora Sodišča (sodba Commune de Millau in SEMEA/Komisija, C-531/12 P, EU:C:2014:2008, točka 56 in navedena sodna praksa).

23 V tem okviru, kakor je poudaril generalni pravobranilec v točkah 24 in 26 sklepnih predlogov, je treba ugotoviti, da preizkusa pogodbene določbe, ki jo opravi Splošno sodišče, ni mogoče šteti za razlago prava in ga tako v okviru pritožbe ni mogoče preveriti, ne da bi se posegalo v pristojnost Splošnega sodišča, da ugotavlja dejansko stanje. Nasprotno pa je domnevna kršitev prava Unije, ki se uporabi za pogodbo, podvržena nadzoru Sodišča, kakršen je ta, ki se izvaja v okviru pritožbe.

24 V obravnavani zadevi za oba sporazuma o dodelitvi sredstev v skladu z besedilom njunih členov 9 veljajo določbe prava Unije v zvezi s sedmim okvirnim programom za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti, Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 248, str. 1), in podredno belgijsko pravo.

25 Vendar se Komisija ne sklicuje na kršitev teh določb prava Unije.

26 Pet delov edinega tožbenega razloga je treba preučiti ob upoštevanju teh preudarkov.

Prvi, drugi, tretji in peti del

Trditve strank

– Prvi del

27 Komisija Splošnemu sodišču v bistvu očita, da je storilo napako pri razlagi točke II.5(3)(d) splošnih pogojev in njeni uporabi za presojo „resnosti in sistematičnosti“ zadevnih nepravilnosti kot razloga za začasno ustavitev izplačil, določenih v sporazumih o dodelitvi sredstev za projekta Perform in Oasis.

28 V zvezi s tem trdi, da začasna ustavitev izplačil ni temeljila na ugotovitvah poročila finančne revizije spornih projektov, temveč na resnih in sistematičnih nepravilnostih, ki so bile ugotovljene med predhodnimi finančnimi nadzori, opravljenimi v letih 2006 in 2008 in ki so se nanašali na druge projekte, pri katerih je družba ANKO sodelovala, ter na tem, da se ta družba ni hotela ravnati po priporočilih, danih med zadnjim od teh nadzorov.

29 Te nepravilnosti naj bi se v glavnem nanašale na obračunavanje visokih stroškov kot neposrednih stroškov osebja za storitve, ki so jih opravile osebe, ki niso imele zahtevanih znanstvenih kvalifikacij, in metodologijo izračuna stroškov, ki je privedla do previsoke ocene upravičenih stroškov in nezanesljivosti sistema za beleženje delovnih ur.

30 Družba ANKO v odgovoru najprej navaja, da je pritožba, v kateri so samo dobesedno ponovljeni tožbeni razlogi in argumenti, ki so že bili predstavljeni pred Splošnim sodiščem, nedopustna, saj taka pritožba v resnici pomeni zahtevo za ponovno proučitev tožbe, vložene pred navedenim sodiščem. Poleg tega naj bi Komisija v svojih argumentih navajala dejstva, medtem ko mora biti pritožba omejena na pravna vprašanja.

31 Glede vsebine družba ANKO v bistvu navaja, da Splošno sodišče ni zavrnilo opredelitve domnevnih „nepravilnosti“ kot „resnih“ in „sistematičnih“, kot napačno trdi Komisija. Nasprotno, Splošno sodišče naj bi presodilo, da Komisija ni predložila dokaza, da so „nepravilnosti“, ki jih je storila družba ANKO, resne in sistematične, dokazno breme glede predložitve tega dokaza pa je imela ta institucija.

– Drugi del

32 Komisija trdi, da je „metodologija“, ki jo je uporabila družba ANKO za izračun stroškov osebja, vir nepravilnosti v smislu, da povišuje tako število ur kot plačilo članov osebja. Ta nelojalna praksa naj bi bila ugotovljena že pri drugih projektih in bi torej lahko vplivala tudi na izvajanje zadevnih projektov. To, da Splošno sodišče ni hotelo priznati take možnosti ali suma, naj bi prav tako pomenilo napačno razlago zadevne pogodbene klavzule.

33 Družba ANKO Komisiji v okviru drugega dela očita, da zgolj ponavlja argumente, ki jih je navedla že na prvi stopnji, in ta del šteje za nedopusten. Glede vsebine družba ANKO navaja, da je Splošno sodišče preučilo in presojalo dejstva in dokaze, ki sta jih predlagali stranki, in pri tem ugotovilo, da Komisija, čeprav je bilo dokazno breme na njeni strani, ni predložila dokaza, da bi lahko nepravilnosti, ki jih je družba ANKO storila v okviru prejšnjih projektov, lahko vplivale na izvajanje projektov Perform in Oasis. Zato naj bi Komisija napačno trdila, da Splošno sodišče „ni hotelo“ priznati, da bi nepravilnosti, ki se družbi ANKO očitajo v okviru projektov iz šestega okvirnega programa, lahko vplivale na izvajanje zadevnih projektov.

– Tretji del

34 Komisija priznava, da je družba ANKO izvedla popravke in povračila. Vendar naj to ne bi pomenilo, da je dokončno spremenila svojo splošno „metodologijo“. Družba ANKO naj bi enostavno *ad hoc* odpravila tiste nepravilnosti, ki so bile odkrite, in naj bi se zadovoljila s tem, da je vrnila nekatere zneske, za katere se ji je očitalo, da jih je prejela neupravičeno, ne da bi sprejela splošne ukrepe, ki bi se nanašali na nadzor zaposlenih ter njihovih kvalifikacij glede na zadevni program ali na natančno beleženje delovnih ur osebja in ki bi preprečevali, da bi se ponovno izvajala nekdanja „praksa“.

35 Družba ANKO meni, da je tretji del nedopusten, glede na to, da so bili argumenti, navedeni v podporo temu delu, predstavljeni že na prvi stopnji in so vsekakor neutemeljeni. Glede vsebine navaja, da se Splošno sodišče ni omejilo na oceno popravkov, ki jih je storila. Nasprotno, to sodišče naj svoje obrazložitve ne bi oprlo le na popravke, temveč naj bi ocenilo tudi drugo dokazno gradivo, med drugim dopis z dne 3. marca 2009, ki ga je predložila sama Komisija. Ta dopis naj bi na eni strani omogočal ugotovitev, da družba ANKO ni zavrnila uporabe metode izračuna v skladu s priporočili Komisije, in na drugi strani, da ni vztrajala pri uporabi napačne metode izračuna.

– Peti del

36 Komisija trdi, da je Splošno sodišče pomešalo pogoje za začasno ustavitev plačil, ki temeljijo zgolj na sumu, in pogoje za upravičenost prijavljenih stroškov.

37 Komisija v zvezi s tem trdi, da je začasna ustavitev plačil začasni ukrep, ki ji tako omogoča, da se opre na morebiten učinek in torej zgolj na verjetnost tega učinka. Zato naj glede obstoja kršitve in škode ne bi bilo treba zahtevati gotovosti.

38 Družba ANKO odgovarja, da je argumentacija Komisije nedopustna, ker želi Komisija v resnici ovreči presojo dejstev, ki jo je opravilo Splošno sodišče.

39 Glede vsebine družba ANKO opozarja, da je Splošno sodišče v več točkah izpodbijane sodbe ugotovilo, da Komisija ni bila dolžna z gotovostjo dokazati, da so nepravilnosti vplivale na sporazuma o dodelitvi sredstev za projekta Perform in Oasis. Vendar naj bi Splošno sodišče ugotovilo, da Komisija ni dokazala niti možnosti ali verjetnosti takega vpliva. Družba ANKO prav tako trdi, da začasna ustavitev plačil ne more izhajati iz absolutne diskrecijske pravice Komisije, ki bi tako lahko plačila ustavila s preprostim sklicevanjem na sum na nepravilnost. V točki II.5(3)(d) splošnih pogojev naj bi bila določena obveznost Komisije dokazati, prvič, da so bile nepravilnosti resne in sistematične, in, drugič, da bi lahko v bodoče vplivale na izvajanje navedenih sporazumov.

Presoja Sodišča

40 Opozoriti je treba, da je Splošno sodišče v točkah od 46 do 79 izpodbijane sodbe analiziralo določbe točke II.5(3)(d) splošnih pogojev, pri čemer je preučilo zlasti, ali je izpolnjen tam navedeni peti pogoj.

41 V tem okviru je Splošno sodišče v točki 65 izpodbijane sodbe ugotovilo, da „Komisija ni pravno zadostno dokazala niti resnosti niti sistematičnosti opredeljenih nepravilnosti niti tega, kako naj bi te nepravilnosti, če se domneva, da so dokazane, vplivale na izvajanje projektov Perform in Oasis“.

42 Ugotoviti pa je treba, kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 43 sklepnih predlogov, da Komisija s prvim, drugim, tretjim in petim delom tega edinega pritožbenega razloga le izpodbija ugotovitev Splošnega sodišča in zahteva zgolj to, da Sodišče s svojo razlago točke II.5(3)(d) splošnih pogojev nadomesti razlago Splošnega sodišča.

43 Poleg tega Komisija ne uveljavlja, kot je omenjeno v točki 25 te sodbe, kršitve prava Unije.

44 Glede na sodno prakso, navedeno v točkah 21 in 22 te sodbe, je treba prvi, drugi, tretji in peti del edinega pritožbenega razloga zavrniti kot nedopustne.

Četrti del

Trditve strank

45 Komisija najprej opozarja na merila, ki morajo biti izpolnjena kumulativno, da se lahko prijavijo povprečni stroški osebja. Prvič, metoda izračuna povprečnih stroškov osebja naj bi bila metoda, ki jo upravičenec prijavi kot svojo običajno metodo stroškovnega računovodstva. Drugič, metoda izračuna naj bi temeljila na dejanskih stroških osebja upravičenca, kot so knjiženi na zakonsko predpisanih kontih brez ocenjenih ali načrtovanih stroškov. Tretjič, metoda izračuna naj bi iz povprečnih postavk stroškov osebja izključevala vse neupravičene stroške in, četrtič, število produktivnih ur, ki se uporabi za izračun povprečnih urnih postavk, naj bi ustrezalo običajnim praksam upravljanja upravičenca, če

te odražajo dejanske delovne norme upravičenca. V zvezi s tem zadnjim merilom Komisija poudarja, da je Splošno sodišče pojasnilo, da je mogoče obračunati samo stroške ur, ki so jih na zadevnem projektu dejansko opravile osebe, ki so neposredno opravljale dela.

46 Komisija trdi, da Splošno sodišče v točkah od 71 do 75 izpodbijane sodbe – s priznanjem veljavnosti nekaterih stroškov osebja, ki jih je prijavila družba ANKO, z vidika pogodbenih klavzul, zlasti točke II.14(1), drugi pododstavek, splošnih pogojev – ni upoštevalo obsega teh pogodbenih klavzul, ki sicer res omogočajo metodo izračuna izdatkov na podlagi povprečnega zneska, vendar le v primeru, da je ta povprečni znesek izračunan na podlagi dejanskih, ne pa fiktivnih stroškov osebja. Z uporabo „povprečja“ na podlagi zadevnih klavzul naj ne bi bilo mogoče utemeljiti takih fiktivnih stroškov, saj je treba navedeno povprečje določiti na podlagi dejanskih stroškov.

47 Komisija v zvezi s tem pojasnjuje, da ne izpodbija možnosti uporabe povprečnih postavk za stroške osebja, temveč upoštevanje stroškov, ki niso dejanski, bodisi ker plače ne ustrezajo specializaciji zaposlenega osebja bodisi ker produktivne ure niso dejanske, ampak fiktivne.

48 Zato naj bi Splošno sodišče napačno razlagalo zadevno klavzulo, njegova utemeljitev pa naj bi bila brezpredmetna, saj je bilo za zadevnih pet projektov že ugotovljeno, da stroški, ki jih je navajala družba ANKO, v nasprotju z zahtevo iz splošnih pogojev vsaj deloma niso bili dejanski.

49 Po mnenju Komisije bi se v tem kontekstu Splošnemu sodišču lahko očitalo tudi, da je izkrivilo dokaze, saj se družba ANKO ni oprla na povprečne stroške, temveč na točno število produktivnih ur ter natančna plačila, ki so bila glede starejših sporazumov popravljena *ad hoc* za vsakega zaposlenega, kot izhaja iz revizijskih poročil. Zato naj bi bilo na eni strani v izpodbijani sodbi pri razlagi pogodbenih klavzul napačno uporabljeno pravo, na drugi strani pa naj bi Splošno sodišče izkrivilo dokaze, ki jih je predložila družba ANKO.

50 Družba ANKO odgovarja, da so trditve Komisije v zvezi z zatrjevanim izkrivljanjem dokazov očitno neutemeljene, poleg tega pa so še nedopustne, saj naj bi želela Komisija z njimi dejansko omajati presojo dejstev, ki jo je opravilo Splošno sodišče.

51 Družba ANKO glede vsebine zadeve zlasti navaja, da je Splošno sodišče v točkah od 72 do 75 izpodbijane sodbe preučilo, ali je v obravnavanem primeru Komisija dokazala, da je metodologija evidentiranja stroškov, ki jo je uporabila družba ANKO, v skladu z zahtevami točke II.14(1), prvi pododstavek, točka (d), in II.14(1), drugi pododstavek, splošnih pogojev. Družba ANKO navaja, da je Splošno sodišče po preučitvi upoštevnih elementov menilo, da „Komisija ni nikakor dokazala, da metoda, ki jo je uporabila [družba ANKO], ni v skladu s točko II.14(1), prvi pododstavek, točka (d), in točko II.14(1), drugi pododstavek, [splošnih pogojev]“.

52 Poleg tega naj bi vprašanje upravičenosti stroškov, in sicer ugotovitev, ali so ti dejanski ali fiktivni in koliko, presegalo okvir tega spora, saj se je Splošno sodišče opredelilo izključno glede vprašanja, ali je bila začasna ustavitev plačil, ki jo je Komisija naložila družbi ANKO, zakonita in v skladu z navedeno točko. Glede izkrivljanja dokazov družba ANKO med drugim navaja, da Komisija ne pojasnjuje, katere dokaze naj bi Splošno sodišče izkrivilo, in ne dokazuje napak pri analizi, ki naj bi pri njegovi presoji privedle do tega izkrivljenja. Poleg tega družba ANKO izpodbija, da bi bili predloženi dokazi izkrivljeni.

Presoja Sodišča

53 Četrti del pritožbenega razloga je treba v delu, v katerem Komisija izpodbija razlago splošnih pogojev, ki jo je opravilo Splošno sodišče, glede na sodno prakso, navedeno v točki 22 te sodbe, zavreči kot nedopusten.

54 V zvezi s tem, da naj bi Splošno sodišče izkrivilo dokaze, je treba – čeprav je res, da se je Komisija v skladu z ustaljeno sodno prakso izrecno sklicevala na tako izkrivljanje (glej zlasti sklep Walcher Meßtechnik/UUNT, C-374/14 P, EU:C:2015:101, točka 27) – vseeno ugotoviti, da mora biti v skladu s prav tako ustaljeno sodno prakso tako izkrivljanje očitno razvidno iz listin v spisu, ne da bi bilo treba opraviti novo presojo dejstev in dokazov (slej sodbo Tomra Systems in drugi/Komisija, C-549/10 P, EU:C:2012:221, točka 27 in navedena sodna praksa).

55 Poleg tega, kot je Sodišče že presodilo, izkrivljanje dokazov pomeni, da je Splošno sodišče očitno prekoračilo meje razumne presoje teh dokazov. Za dokaz obstoja takega izkrivljanja torej ne zadošča predlagati drugačno razumevanje navedenih dokazov od tega, ki ga je sprejelo Splošno sodišče (glej sodbi Activision Blizzard Germany/Komisija, C-260/09 P, EU:C:2011:62, točka 57, in Komisija/Aalberts Industries in drugi, C-287/11 P, EU:C:2013:445, točka 52).

56 Glede na ta načela je treba ugotoviti, da razlaga, ki jo je Splošno sodišče opravilo v točkah od 71 do 79 izpodbijane sodbe, ne pomeni izkrivljanja dokazov.

57 V točki 75 izpodbijane sodbe je namreč Splošno sodišče zgolj presodilo, da „metoda, ki jo je uporabila [družba ANKO], ni v skladu s točko II.14(1), prvi pododstavek, točka (d), in točko II.14(1), drugi pododstavek, [splošnih pogojev]“.

58 Kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 55 sklepnih predlogov, Komisija – čeprav je načeloma mogoče drugačno razumevanje sistema obračunavanja stroškov, ki ga je v okviru prejšnjih projektov uporabila družba ANKO – vendarle ni dokazala, da bi bila presoja dejstev – to je vsebine splošnih pogojev, namena strank in okoliščin, v katerih se je zadevni sporazum o dodelitvi sredstev sklenil in izvrševal – ki jo je opravilo Splošno sodišče, očitno napačna, in torej ni zadostno izkazala izkrivljanja dokazov.

59 Zato četrti del ni utemeljen.

60 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba pritožbo zavrniti kot delno nedopustno in delno neutemeljeno.

Stroški

61 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče. V skladu s členom 138(1) navedenega poslovnika, ki se uporablja za pritožbeni postopek na podlagi člena 184(1) istega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Družba ANKO je predlagala, naj se Komisiji naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogom ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.

Podpisi